

Nu-i așa că am dreptate?

Bellamy65

Frunzuliță lemn de nai,
mă urcai pe-un vârf de plai
mâinile-mi împreunai,
și la Domnul mă rugai :
-Doamne sfinte, ceresc tată,
n-ai cumva nici o răsplată
pentru-acei mișei burtoși
ce se cred ditai sfătoși?
Stau în fruntea țării mele
și nu fac decât belele:
Țara ne-au amanetat,
brazii ni i-au retezat.

Ne-au gonit pe căi străine,
pentru-o bucată de pâine,
Pâine'amară și trudită
de mi-e inima sfârșită.
C'am luat jalea în spinare
Și-am plecat în lumea mare,
lume-amară și străină
și-i doar inimă haină,
că de dai de-un al tău „frate”,
te-njunghie pe la spate.
N-a rămas din noi decât
doar ce-i hâd și ce-i urât.

Iar de dăm de-un suflet mare
îl călcăm toți în picioare.
Tropăim pe a lui rană
fără inimă umană,
Ne gândim că-i prost: ”Dă-l dracu!”
Dar ne-a ajutat săracu...
Nu ne mai interesează
buzunarul de-ncasează!
Vrem doar bani și-avere multă
nimic nu ne mai încântă,
vrem mașini, piscină-n curte
și „firmate” cât de multe.

Vezi : -Aici e buba lumii
pe care n-o-nțeleg unii,
unui prost dă tot ce are,
și-altul bagă-n buzunare.

Unu-i hoț și-și face rostul
Tu rămâi în șanț ca prostul!
Și-acum spune-mi tu fârtate:
-Nu-i așa că am dreptate?